

mé tělo,
můj chrám

home

body

rupi kaur

home body

mé tělo,
můj chrám

rupi kaur

zapomínání

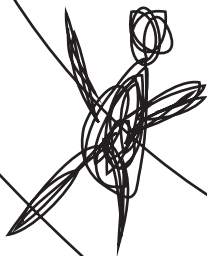
život mi připravil tu nejtěžší zkoušku

možná jsem si ji přinesla už z matčina lůna
je to vůbec možné přijít na svět
plná takové melancholie
možná si mě našla na letišti
vklouzla do mého cestovního pasu
a pořád se mě drží
jako by to bylo včera co jsme přistály
v zemi kde o nás nikdo nestál
možná byla ve tváři mého otce
který nás čekal u výdeje zavazadel
a já neměla potuchy kdo to je
možná za ni vděčím tomu co mě znásilnil
nebo tomu zločinci kterého jsem
považovala za svého přítele
to on ji do mě vtloukl
možná jsem potkala toho pravého
a nechala jsem ho odejít
možná to byl dárek na rozloučenou
který mi dal
a nebo
všechno tohle dohromady

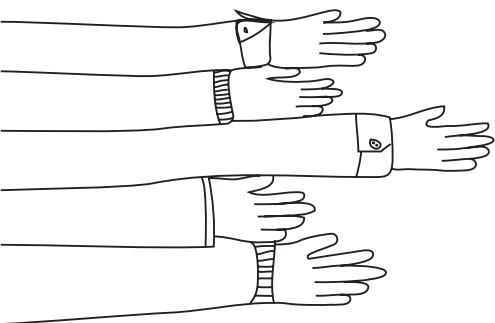
– možnosti jak přijít k depresi

proč si nechávám
myšlenky vklouznout pod kůži
jsem příliš citlivá

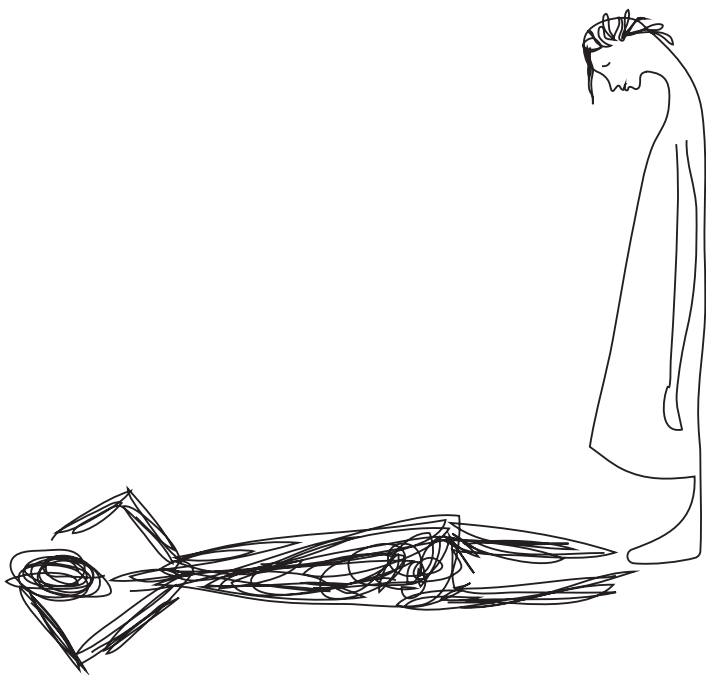
v temných zákoutích své mysli
najdu pokaždé nějaký důvod
proč o sobě pochybovat

sex je způsob jak
spolu splynout a zase se oddělit
transcendence v přímém přenosu
ale pro mě
sex znamenal konec mého dětství
budeme si hrát řekl
a pokaždé zamknul dveře
pokaždé se hrálo podle něj
když jsem po něm chtěla aby přestal
tvrdil že jsem si o to sama řekla
ale co jsem asi tak mohla vědět
o nechtěném orgasmu
sexuálním nátlaku
a vědomém souhlasu
ve svých 7. 8. 9. a 10. letech

vydechnu si
až budu moci mluvit o sexuálním násilí
a nikdo na mě nebude křičet
že si vymýšlím

deprese přijde tiše
není slyšet
ale záhy
přehluší všechno ostatní

žijeme spolu
moje mysl
moje tělo
a já
ale je to jako bychom byli
tři různí lidé

- nepropojení

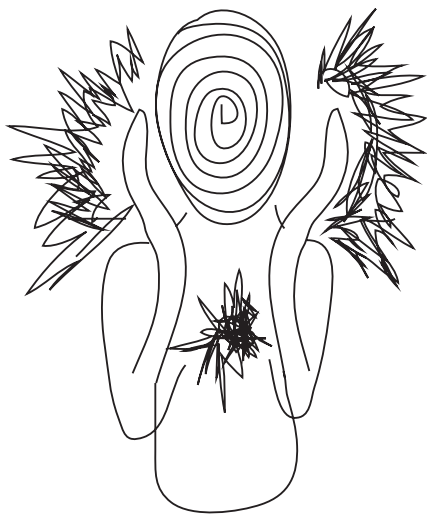
zatímco všichni
žili své životy naplno
já hledala důvod proč žít

nic netrvá věčně
ani to nekonečné
ubíjející trápení
a proto stojí za to žít

- *naděje*

netušíla jsem že existuje něco
tak záludného jako je úzkost
dokud jsem ji osobně nepoznala

když jsi smířená s tím
že dokonalost neexistuje
proč jsi jí stále tak posedlá